

principielt var imod det, men nærmest, fordi man frygtede, at det vilde blive en forholdsvis kostbar Foranstaltning, hvis Nytte ikke stod i Forhold til dens Kostbarhed. Det er altsaa Forhold, som jeg som sagt erkjender, fortjene fuld Opmærksomhed, men som jeg dog paa den anden Side antager vilde gjøre saa betydelige Forarbejder nødvendige, at jeg næppe tror at kunne love, i det Mindste i denne Samling, at fremkomme med noget Saadant. Og jeg tilføier altsaa, at jeg ogsaa maatte ønske paa en anden Maade, gjennem en Afstemning eller deslige, at faae en Slags Forestilling om, hvorvidt der overhovedet i Rigsdagen er nogen Tilbøielighed til at gaa denne Vej, og komme ind paa disse Ting. Videre finder jeg i Dieblisset ikke Anledning til at bemærke, idet, som sagt, den Sag, der ligger for, ikke giver mig Anledning til at føie noget Væsentligt til, hvad jeg allerede ved tidligere Leiligheder har tildt mig at udtale om dette Forslag.

Schjott: Jeg veed ikke, med hvad Føie den ærede Justitsminister gaar ud fra, at jeg sigter vedkommende Dommere, som jeg omtalte før, for Myndighedsmisbrug. Hvis han dermed mener forsætlig Uretfærdighed, da har han vel ikke med, men i saa Fald uden Willie misforstaaet mig. Men siden jeg er kommen til at tale om det, vil jeg sige, at det, jeg mente, var det samme, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Klein) mente, at vedkommende anser det for deres Pligt, selv paa Sandhedens og Retfærdighedens Beføstning, at faae Tilstaaelsen frem til Protokollen, selv om denne Tilstaaelse ikke har noget med de virkelige faktiske Forhold at gjøre, og det kan den ærede Justitsminister faae at vide af de Domme, jeg sigter til. Der er vist Ingen, der vil nægte, at det er deres Hovedformaal at faae Tilstaaelse, og det har ogsaa været et udmærket Middel til Befordring for Forhørsdommere og Politimestre, naar de have været i Stand til at møde op med en Række af Tilstaaelser. Hvad det angaar, at Misbrug kan finde Sted, saa siger jeg, at det er vist, og det finder ogsaa Sted i mange Tilfælde. Den ærede Minister kan ikke have glemt, at Herredsfoged Wulff i Bjerre Herred og Malling-Holm i Vordingborgs nordre Birk bleve affødigede paa Grund af Myndighedsmisbrug. Jeg har den Mening, at et af de mest upaalidelige offentlige Dokumenter, der eksisterer, er en Forhørsprotokol, og det ligger tildels i, at Dommeren, utvivlsomt i god Tro, giver sit Referat, hvad der passerer, men Dommerens Opfattelse kan være væsentlig forskjellig fra den Tiltaltes, albeles

ikke falde sammen med Tiltaltes Opfattelse, og jeg fastholder, hvad jeg sagde før, at det blandt Andet er mig bekendt, at en Tiltalt 3 Gange har begjæret en Tilføielse til Protokollen, som Dommeren har nægtet ham, tildels med den Bemærkning, at hans Tilføielse ingen Ting betød, men alligevel har Aktor bygget sin Fremstilling mod den Tiltalte netop paa det Punkt, som han har villet have rettet i Protokollen. Jeg tror ikke, at vi kommer nogen Begne paa det Omraade, naar vi ikke reformere partielt, og jeg kan ikke indse, at skulde være nødvendigt for at afhjælpe nogle af de værste Mangler i Strafferetspleien at gaa til en ligefrem Omlægning af Processformen. Jeg tror, at saadanne Bestemmelser som Erstatning for uforskyldt Baretægtsfængsel, Kontrol med Forhørene, Begrænsning af Baretægtsfængslets Længde meget godt kunne træffes, uden at man behøver at gaa til en Omordning, at selve Processformerne. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Klein) lagde megen Vægt paa Ansættelse af særskilte Retskrivere; der tror jeg ikke vil nytte, det vil nytte noget, men kun meget lidt. Navnlig i Provindsbyerne, hvor Retskrivere og Dommeren omgaas hinanden hver Dag osv., uddanner der sig let et fælles Syn paa de Forhold, som de folk faae med at gjøre, saa jeg tror ikke, at det i fjerneste Maade vil være tilstrækkeligt. Den ærede Minister udtalte, at han gjerne først vilde se en Afstemning for at komme til Kundskab om, hvorvidt der var nogen Tilbøielighed til at gjøre Noget i denne Sag, og jeg gaar ud fra, at den ærede Minister mente Bestemmelser til Børn for den Tiltalte. I saa Henseende kan jeg være tilfreds, idet jeg er Forslagsstiller af et Forslag, der netop gaar i den Retning, og jeg tvivler ikke om, efter de Erfaringer, jeg har gjort i Folkethinget, at dette Thing med meget stort Flertal vil vedtage dette Lovforslag. Saa vil jeg anmode den ærede Minister om at tage et saadant Hensyn til den Afstemning, at han muligvis ved sin Indflydelse tillige kan faae det andet Thing til at gaa ind derpaa.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg mente den store og i mine Tanker temmelig vidtrækkende Reform, som det ærede Medlem fra Viborg (Klein) antydede, nemlig Adskillelse af Politis og Domsmagten, samt Ansættelse af særegne Retskrivere. Det var dette betydelige Arbejde, jeg ikke kunde ønske at gaa til, før jeg havde en rimelig Forestilling om, hvorvidt det kunde ventes gennemført paa Rigsdagen.